

med at skaffe det fornødne Vand til Stede i selve Meieriet, men det kan jo være heldigt, at det staar særlig fremhævet i Loven, dermed er der jo givet en bestemt Forskrift om, hvorledes det skal være. Jeg kan kun gjen- tage, hvad jeg sagde i Fjor, at jeg anser det for ønskeligt, at Bestemmelserne i denne Lov blive bragte til Anvendelse for alle større Meierier, jeg tror, at det er uundgaaelig nødvendigt. Nogle af de bedst indrettede Meierier, vi have, er vistnok Konferentsraad Tæsdorps, men fra disse Meierier sælges der indirekte en stor Mængde Mælk. Det er nemlig Skik, at han giver sine Dagleiere en Del af Vennen i Mælk til Forbrug, og enten jeg sælger min Mælk for kontante Penge eller giver dem som Lønningstillæg til mine Dagleiere, bliver det en Afhændelse, som gjør, at det kommer ind under samme Kategori, og saaledes vil man finde det paa mangfoldige Steder, hvor man ikke skulde tro, at denne Lov skulde komme til Anvendelse paa større og ældre Meierier, og jeg tror heller ikke, man vil finde, at det har stor Ulempe at anvende Loven paa disse Steder. Det er min Overbevisning, at Loven i sin Helhed har saa stor Værdi, at den Ulempe, som den kan medføre for enkelt Mand, ikke bør komme i Betragtning ligeoverfor dens Nytte i Almindelighed.

Jungersen: Ved Behandlingen af nogle af de i denne Samling fremkomne smaa Lovforslag, ser det ud, som om de snarere vilde hæmme end fremme Befolkningen i dens Udvikling. Ser jeg paa det foreliggende Forslag, navnlig paa dets Titel og paa den snævre Kreds, som det egentlig nærmest sigter paa, kan jeg ikke faae Andet ud af dette Forslag, end at det bliver en Klasselov, dersom den kom ud i den Skikkelse, i hvilken den foreligger. Jeg ser paa Oprettelsen af disse Andelsmeierier, af hvilke vi i de senere Aar har set en hel Del rejse sig som en Kraftanstrengelse fra Landbrugets Side for at møde den økonomiske Mangel, der har hvilet over Landet i de senere Aar. Jeg ser deri et Bevis for, at Landbrugerne gjøre, hvad de kunne for ved forenede og fælles Anstrengelser at komme til at levere et saa godt og et saa stort Produkt som muligt ud af deres Meierier, men saasnart man begynder med det, møder man strax med en Lov, hvorved man ikke paa et enkelt Punkt, men næsten helt igennem paa dette Omraade søger at hæmme Landbrugets Virksomhed i saa Henseende. Ser man hen til dette Tilshyn, der skulde finde Sted, ser det ud, som om det var et lokalt Tilshyn, der tilbøielig vælges af Interessenterne eller af de lokale Autoriteter at begynde med, men

er dette lokale Tilshyn ikke tilstrækkeligt efter Distriktslægens og Politimesterens Ønske, saa er Politimesteren og Distriktslægen efter min Opfattelse i Genhold til Lovforslaget i Stand til aldeles at tilside sætte dette lokale Tilshyn. Jeg kunde endda forstaa, om man fandt Anledning til at tage Politimesteren med, men hvorfor vi skulde have Distriktslægen til at efterse, om vore Meierilokaler ere i tilstrækkelig Orden, veed jeg virkelig ikke. Vi have set Tilfælde, hvor Distriktslæger have været uheldige i deres Erklæringer ligeoverfor virkelige Fagspørgsmaal, og her komme de ind paa et Omraade, hvor man ikke tør sige, at Distriktslæger i Almindelighed ere Fagmænd, nemlig, hvorledes vore Meierilokaler skulde indrettes. Det har jævnlig været saadan, at naar Befolkningen har sluttet sig sammen for med fælles og forenede Anstrengelser at naae videre frem, end Enkeltmand er i Stand til, kommer Staten strax og griber ind og vil føre et vist Tilshyn. Vi havde det Tilfælde en Gang, da der syntes at være Trang til Oprettelsen af Sparekasser rundt omkring i Landet. Da kom Staten strax og sagde: Disse Sparekasser kunne ikke saadan faae Lov at oprette, uden at Staten faaer Tilshyn med, om de overhovedet administreres paa en fornuftig Maade. Det viste sig dengang, at de Sparekasser, vi havde her i Landet, allesammen vare saaledes styrede og ledede, at der ikke var tabt en eneste Ore derved. Derimod var der ved Bankerne i den Tid tabt store Summer; men desuagtet søgte man ikke at faae dem ind under Tilshynet. Jeg ser, at noget lignende er Tilfældet her med dette Forslag, idet Staten nu, saa snart man slutter sig sammen for at optage Konkurrencen og for overhovedet at fremstaa bedre Produkter, kommer og vil gribe ind og vil have Tilshyn med disse Sager. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds (Brodenhuus-Schack) mente, at Politiet ingen Berettigelse havde til overhovedet at føre noget Tilshyn med Meierierne uden ved Hjælp af denne Lov. Jeg veed det ikke, men i det Mindste kender jeg, at paa den Egn, hvor jeg boer, kommer der ganske vist Politi og fører Tilshyn med, om vi overhovedet have vore Afløb fra Meierierne i forfarlig Stand. Der mangler ikke en Bestemmelse i vor Lovgivning, hvorefter de kunne udføre et saadant Tilshyn. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds var for Resten saa venlig ogsaa tilbøielig at give mig Ret i, at vi ikke syntes at skulle trænge saa meget til en Lov som denne. Han mente, at det Væsentligste, vi trængte til, var med Henhyn til Afløbet. Grundene og Brøndene vare i det Hele taget